

၅၂: ပညတ်တော်များ

ထွ ၂ပ:၁-၁၇၊ မာ ၁၂:၂၈-၃၀၊ ယော ၁၃:၃၃-၃၅

ဘုရားသခင် မိန့်တော်မူသော စကားဟူမူကား၊ ငါမှတပါး အခြားသော ဘုရားကို မကိုးကွယ်နှင့်။
ရုပ်တုဆင်းတုကို ကိုယ်အဖို့ မလုပ်နှင့်၊ ဦးမချဝတ်မပြုနှင့်။

သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကို၊ မုသားနှင့်ဆိုင်၍ မမြှောက်ဆိုနှင့်။ ဥပုသ်နေ့ကို
သန့်ရှင်းစေခြင်းငှာ၊ ထိုနေ့ရက်ကို အောက်မေ့လော့။

သင်၏မိဘကို ရိုသေစွာပြုလော့။ လူ့အသက်ကို မသတ်နှင့်။ သူ့မယားကို မပြစ်မှားနှင့်။
သူ့ဥစ္စာကိုမခိုးနှင့်။

ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သော သူတဘက်၌ မမှန်သော သက်သေကို မခံနှင့်။ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သော သူ၏ဥစ္စာ
တစ်စုံတစ်ခုကိုမျှ တပ်မက်လိုချင်သော စိတ်မရှိစေနှင့်။

ကျမ်းပြုဆရာ တယောက်သည် အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်၍ ပညတ်တကာ တို့တွင် အဘယ်မည်သော
ပညတ်သည်သာ၍ မြတ်သနည်းဟု မေးလျှောက်သော် ယေရှုက-

ပညတ်တကာတို့တွင် အမြတ်ဆုံးသော ပညတ်ဟူမူကား အိုဏ္ဏသရေလအမျိုး နားထောင်လော့၊ ငါတို့၏
ဘုရားသခင်၊ ထာဝရဘုရားသည် တဆူတည်းသော ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။

သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို စိတ်နှလုံး အကြွင်းမဲ့ ဉာဏ်ရှိသမျှ အစွမ်းသတ္တိ
ရှိသမျှနှင့်ချစ်လော့။ ဤပညတ်သည် ပထမပညတ်ဖြစ်၏။

ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူကို ကိုယ်နှင့်အမျှ ချစ်လော့ဟူသော ဒုတိယပညတ်သည် ပထမပညတ်နှင့်
သဘောတူ၏။ ဤပညတ်တို့ထက် သာ၍ကြီးမြတ်သော ပညတ်မရှိဟု ပြန်၍မိန့်တော်မူ၏။

ချစ်သားတို့ သင်တို့သည် အချင်းချင်း တယောက်ကို တယောက်ချစ်ကြလော့။ ငါသည် သင်တို့ကို ချစ်သည်နည်းတူ အချင်းချင်းချစ်ကြလော့ဟု ပညတ်သစ်ကိုငါပေး၏။

သင်တို့သည် အချင်းချင်းချစ်ကြလျှင် လူအပေါင်းတို့သည် ထိုမေတ္တာကိုထောက်၍ သင်တို့သည် ငါ၏တပည့် ဖြစ်သည်ကို သိကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ဧ